

Ontmoeten

Wees bescheiden

Handelingen 16: 6-13

Deze week willen we kijken wat we uit de Bijbel kunnen leren over ontmoeten. Het is op dit moment wat lastiger om allerlei ontmoetingen te organiseren. De meeste mensen missen dat. Alle digitale bijeenkomsten zijn geen vervanger voor het elkaar in levende lijve ontmoeten. Er ontstaan in verschillende kerkelijke gemeentes allerlei initiatieven om de contacten te onderhouden.

We willen eerst kijken naar het leven van Lukas. Wat kunnen we leren van zijn leven als het gaat om ontmoeten. Lukas was de eerste christen-arts. Daarnaast was hij Bijbelschrijver en vriend en medewerker van Paulus. Lukas was een bescheiden mens. Als je de boeken leest die hij schreef valt op dat hij nergens zichzelf noemt. Hij heeft veel met en voor Paulus gedaan, maar hij houdt zichzelf op de achtergrond. Zo schrijft Lukas in dit Bijbelgedeelte over "zij" en "wij". Dat is het enige waaraan je kunt zien dat hij er eerst niet bij was, maar wel meeging naar Macedonië. Hij noemt zijn naam niet eens. Het gaat hem erom dat het Evangelie de wereld over gaat. De Heere gebruikt daar mensen voor, maar het *gaat* niet om die mensen. Het gaat om Hem, die mensen roept tot Zijn dienst. Wij hebben allemaal een taak gekregen. Bijvoorbeeld: dient elkaar door de liefde. Zo mag iedereen op de plaats die je hebt de Heere dienen door je medemens te dienen. Met de gaven die je hebt gekregen van Hem. Bij alles wat je mag presteren gaat het als het goed is niet om jezelf, maar dank je Hem, omdat Hij jou geeft wat nodig is om iets te doen voor een ander.

Zie een mens

Lukas 10:30-37

In de evangeliën van Mattheus, Markus en Johannes gaat het vaker over een bezetene, blinde, lamme, dove, dan bij Lukas. Hij schrijft meestal over een man die verlamd was en een mens met een dorre rechterhand. Dat is leerzaam voor ons. Je bent niet je handicap, je bent een mens. Een mens met een naam. God wil dat wij elk mens zien als onze naaste. Lukas heeft van Zijn Heiland geleerd elk mens te zien als een schepsel die een beeldrager van God is. Hij is de enige die de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan beschrijft. Deze Samaritaan zorgt als een goede arts voor zijn patiënt. Hij verzorgt eerst de wonden en zet hem dan op zijn rijdier. Het gaat hier om de vraag: wie is mijn naaste? Maar aan het eind vraagt de Heere Jezus: wie is een naaste geweest? De Heere Jezus vraagt ons: voor wie ben jij een naaste? Denk daar vandaag eens over na. Het kan makkelijk zijn om altijd met hetzelfde groepje mensen om te gaan. Je kent ze en zij jou. Kijk eens wat verder dan je eigen kringetje. Is er iemand voor wie jij een naaste kunt zijn? Iemand die weinig mensen om zich heen heeft of iemand die een moeilijk leven heeft door lichamelijke of psychische problemen. Deze Samaritaan zorgde voor een mens die op zijn weg kwam. Het kostte hem ook nog wat. Tijd en geld stak hij erin. En de Heere stelt hem ons tot voorbeeld: Doe net als deze Samaritaan!

Blijf trouw

2 Timotheüs 4: 9-18

In dit Bijbelgedeelte is het de laatste keer dat er iets staat over Lukas. Paulus schrijft vlak voor zijn sterven een afscheidsbrief. Demas heeft mij verlaten, schrijft hij, alleen Lukas is bij mij. Paulus en Lukas zijn weleens even uit elkaar gegaan. Wij lezen hierover in Handelingen. Maar ze hebben lange tijd samen lief en leed gedeeld. Er was meer leed dan lief. De arts Lukas blijft tot de dood van de apostel Paulus bij hem. In gevangenschappen, schipbreuken en andere moeilijke omstandigheden. Lukas bleef trouw. Ook toen het moeilijk werd, gaf hij niet op. Hij zei niet : het is te veel, een ander kan het nu wel even doen. Trouw blijven aan een ander kan moeilijk worden. Als die ander veel tegenslagen krijgt, of er lichamelijke of psychische problemen komen. In de nood leer je je vrienden kennen, is een gezegde. Het is ook de ervaring van veel mensen. Toen er rouw kwam, kwamen er minder mensen langs. Als iemand gehandicapt wordt houdt hij minder vrienden over. Terwijl je dan juist mensen nodig hebt. Je hoeft het niet alleen te doen. Vraag of de Heere je helpt om trouw te blijven. Juist in de nood. Lukas kon het ook niet in eigen kracht. Hij had de liefde van God, de genade van de Heere Jezus en de gemeenschap van de Heilige Geest nodig. Die wil de Heere ons ook geven. Laten we juist oog hebben voor de mensen die het moeilijk hebben. Misschien ervaar je zelf moeite en verdriet in je leven. En weet je dat mensen je snel in de steek laten. Dan mag je weten dat de Heere juist mensen die het zelf niet kunnen wil helpen. Hij roept ons op om met alle nood tot Hem te komen. Hij wil en kan je helpen. Ook als je Hem vraagt om ontmoetingen. Wat is het een wonder dat de Heere altijd trouw blijft. Paulus schrijft in vers 16: er was niemand, ze hebben me allemaal verlaten. Maar de Heere heeft mij bijgestaan. Hij zal mij bevrijden. Mensen om je heen zijn belangrijk en nodig. Maar als de Heere met je is ben je verzekerd van de trouwste Vriend die er bestaat. Zoek Hem, elke dag.

Jezus ontmoet zondaren

Markus 6 : 30-44

Niemand heeft zo'n zwaar werk als de Heere Jezus. Middelaarswerk. Om tussen God en mens te bemiddelen, kwam Hij naar deze aarde. Zijn lijden begon niet pas aan het eind van Zijn leven, maar was er vanaf Zijn geboorte. We lezen hier dat de Heere met Zijn discipelen naar een rustige plek wil gaan, om te rusten en te eten. Maar dan ziet de Jezus een grote mensenmenigte. Hij zou ze kunnen wegsturen. Maar Zijn hart loopt over van liefde. Dat lezen we in het oude testament vaak over God. Het hart van de drie-enige God klopt vol bewogenheid en medelijden. Hij lijdt mee. Dat is zwaar en kost moeite. Je moet dicht bij een ander komen. Naast iemand gaan staan in zijn nood, moeite en angst. Dat doet de Heere Jezus. Dat wordt merkbaar omdat Hij hen gaat onderwijzen. Deze herderloze kudde vertelt Hij over de goede Herder. Hij heeft Zichzelf over voor die schapen. Hoewel Hij zo vermoeid is. Jij zou Jezus ook wel willen horen preken? Weet je, Zijn hart is nog hetzelfde. Hij is niet veranderd. Die innerlijke ontferming, die grote zondaarsliefde, heeft Hij nog. Hij ziet jou, als je herderloos door het leven zwerft. Hij wil niet dat je verloren gaat. Waarom denk je dat je elke zondag preken mag horen? Waarom bijbelstudies, catechisatie, een eigen Bijbel? Waarom mensen om je heen die je wijzen op de Heere? Dat is de zorg van de Heere voor je ziel. En bij die zielszorg, zorgt Hij ook voor alle dingen van het dagelijkse leven. Want Hij geeft hen te eten. De Heere schakelt mensen in. Om voor zielen te zorgen. Maar juist ook om voor anderen te zorgen als het gaat om aardse noden. Om naar elkaar om te zien. In kleine dingen van elke dag. Of in grote dingen. Om er te zijn voor elkaar. Leef jij voor de ander? Of voor jezelf?

Ont –moeten

Amos 4: 10-13

Je kunt het woord ook anders lezen. Ont-moeten. Niet meer moeten. Of minder moeten.

We moeten best veel. Dat horen we in de kerk, op catechisatie. Ook in deze Bijbeloverdenkingen worden we opgeroepen om naar elkaar om te kijken en om na te denken over je leven. We leggen onszelf van alles op en krijgen door de mensen om ons heen ook van alles aangereikt wat goed voor ons zou zijn. Zo vliegen we door ons leven. We voelen ons vaak opgejaagd.

Of heeft corona jou stilgezet? Hield je misschien tijd over en ben je die gaan gebruiken om naar de Heere te luisteren? Het gebeurt nogal eens dat de stemmen om ons heen zoveel aandacht vragen, dat Gods stem niet door ons opgemerkt wordt. Die gaat verloren in alle drukte. Daarom kan deze crisis een zegen zijn. Als je merkt dat je meer tijd hebt om over het belangrijkste na te denken. Zomaar een boswandeling maken. Even niks moeten. Dan komt er ruimte in je hoofd en hart. Die ruimte kan de Heere gebruiken om tot je te spreken. Hij spreekt elke dag. Maar merken we Zijn stem op? Hij spreekt door het virus, maar ook in de natuur. Het duidelijkst klinkt Zijn stem in Zijn woord. Als we wat minder moeten, mogen we meer van Hem ontvangen. Dat is geen moeten, het is een zegen, een voorrecht, om voor te danken en je over te verblijden. Hem ontmoeten is zo groot. En Hij wil niets liever dan jou ook ontmoeten, elke dag opnieuw. Amos beschrijft hoeveel oordelen er al over het volk zijn gegaan. En elke keer is de conclusie: toch hebt u zich niet tot Mij bekeert. Israël moet zich klaarmaken om hun God te ontmoeten. Zo roept de Heere ons ook op. Laat elke dag een voorbereiding zijn om onze God te ontmoeten. Luister naar Zijn roepstem. Ook in de crisis.

Liefde is....

1 Korinthe 13: 1-8

Paulus begint zijn brieven vaak met een stuk over de leer, maar er komt meestal ook een stuk over het leven. Want ons leven moet in overeenstemming zijn met onze leer. Het Woord bepaald ons dagelijks leven, en als het goed is ook de manier waarop we met elkaar omgaan. Onze liefde moet ongeveinsd zijn, staat op meerdere plekken in de Bijbel. Niet schijnheilig, maar hartelijk: uit je hart. Het is nogal wat, wat we hier lezen. Ik zou in het geloof bergen kunnen verzetten, al mijn bezit weggeven aan de armen, zelfs mijn leven kunnen geven.... En denken dat ik zo heel goed bezig ben. Maar als er geen liefde tot God en mijn medemens in is, baat het mij niets. Niets, werkelijk niets heeft waarde zonder liefde.

Die liefde kun je vanuit jezelf niet opbrengen. Want ons hart is arglistig. En zo gericht op onszelf. In dit gedeelte gaat het over de liefde van God in Jezus Christus. Lees vers 4-8a maar eens en lees dan in plaats van liefde : Jezus Christus. Dan zie je wat ware liefde is. Hij wil dat aan ons leren, als we het van Hem verwachten. Lees dan deze verzen nog eens, maar in plaats van "de liefde is": ik mag zijn. Zo mag je door Jezus Christus leren wat ongeveinsde liefde is.

Romeinen 12: 9-18

Als broers

Philadelfia is het woord voor broederlijke liefde. Dat wordt vaak gebruikt om duidelijk te maken hoe het was in de eerste christengemeenten. In de kille Romeinse wereld was het uniek, dat mensen in een gemeenschap leefden als broeders en zusters. Het betekent dat ze met elkaar verbonden zijn.

Ze horen bij elkaar en letten op elkaar. Ze zorgen ook voor elkaar. Paulus zegt: heb elkaar hartelijk lief. Dat gaat vanzelf bij broers en zussen. De liefde doet het niet om iets te verdienen, maar het komt spontaan uit het hart.

Paulus benoemt ook dat we niet boven de ander moeten gaan staan, maar die ander juist boven ons moeten laten staan. Laten we respect voor elkaar hebben. Misschien heb jij meer gaven dan die ander. Die heb je dan van God gekregen en dat is nooit een reden om je te verheffen. De talenten die je gekregen hebt moet je ook gebruiken: zet je in! lezen we hier. Wat is het dan mooi om op te merken dat ieder anders is. Iedereen heeft wel iets waar hij goed in is, en waar hij de gemeente mee mag dienen. We mogen blijmoedig de Heere dienen op de plek en met de gaven die Hij gaf. En de Heere dienen doen we ook door mensen te dienen. De Heere Jezus vertelt in Mattheus 25 een gelijkenis over de mensen die in mochten gaan in Zijn Koninkrijk. Omdat ze Hem gediend hadden door mensen te bezoeken in de gevangenis, hongerigen eten te geven, gastvrij te zijn voor vreemdelingen. En ze hadden het uit liefde gedaan, zonder zelf in de gaten te hebben dat ze het deden voor Hem. De God die liefde is, wil het ook in ons hart werken.